

minister omtalte. Der findes paa Status 5,7 Millioner af disse. Det er 3 pCts Papirer, og Hypotekbankens effektive Rente af disse bliver $3\frac{3}{4}$ pCt. efter den Kurs, de ere overtagne til, men det ligger jo noget under den Gennemsnitsrente, som det ærede Udvalg taler om, og som vistnok for Resten ogsaa er nominal. Dette vil jeg gerne gøre opmærksom paa, da det dog ikke er uden Betydning i dette Forhold, og jeg tror, at det ærede Udvalg har overset dette. Men for Resten vil jeg dertil føje, at selv om det forandrer Udbyttet af Bankens Papirer, saa mener ogsaa jeg, at Status for hele Banken er ganske tilfredsstillende.

Ordføreren (Dalsgaard): De almindelige Betragtninger, der bleve gjorte gældende af det ærede kongevalgte Medlem (Falbe-Hansen) og den højttærede Finansminister, kan jeg i Grunden fuldt ud tiltræde. Jeg mener heller ikke, man skal holde Hypotekbanken alt for nær til Bestemmelsen i Hypotekbanklovens § 10 om det forholdsmæssige Indkøb. Det er givet, at der ved Anvendelsen af denne Bestemmelse maa tages rimeligt Hensyn til de foreliggende Omstændigheder, og hvis der f. Eks. skulde forekomme et Tilfælde, hvor en Kreditforening havde anbragt en væsentlig Del af sine Obligationer paa faste Hænder, saa at de ikke kom frem paa Markedet, ser det givet, at det ikke vil være rigtigt at tvinge Hypotekbanken til i det vedkommende Regnskabsaar at købe forholdsvis af denne Kreditforenings Obligationer. Men jeg ser ikke rigtig, at disse almindelige Betragtninger kunne komme til Anvendelse som Forsvar for de store Afvigelser, der i sidste Regnskabsaar have fundet Sted fra Hypotekbankens Norm, thi der er jo intet oplyst om, at saadanne særlige Forhold have foreligget. Det ærede kongevalgte Medlem vilde gøre gældende, at man ikke blot maa se paa Hypotekbankens Køb i Forhold til den samlede Udlaansmasse af de forskellige Kreditforeningsserier, hvoraf Banken kan købe, men man maatte, saaledes forstod det ærede kongevalgte Medlem Hypotekbankloven, se paa disse Køb i Forhold til vedkommende Kreditforeningers samlede Udlaan, ikke blot af de Serier, hvoraf Banken kan købe, men ogsaa af de andre aabne Serier. Jeg vil godt erkende, at den Forstaaelse af Hypotekbankloven ligger nærmest, naar man kun ser paa Ordene. Da vi i sin Tid fik Hypotekbank-

loven, og jeg for mit Vedkommende vidste, at den Kreditforening, jeg havde med at gøre — Jydsk Landkreditforening —, ikke vilde lukke sin daværende aabne Serie, 5te Serie, men holde den aaben fremdeles og desuden aabne en ny Serie, 6te Serie, forstod jeg Loven paa samme Maade som det ærede kongevalgte Medlem nu, og jeg glædede mig derfor over, at Hypotekbankens Køb af vore Papirer vilde blive sat i Forhold til hele vort Udlaan, ikke blot af 6te, men ogsaa af 5te Serie. Men Hypotekbanken har, saa vidt jeg har forstaaet, ikke vedkendt sig denne Opfattelse, og det fremgaar ogsaa, synes jeg, af Hypotekbankens Beretning i Aar, at den heller ikke for Tiden gør det, og jeg vil ogsaa indrømme, at det vilde alligevel maa ske være at stille Hypotekbanken noget for ugunstigt, om denne Forstaaelse skulde hævdes. Jeg har derfor kunnet acceptere, at Hypotekbankens Indkøb kun skal ses i Forhold til Kreditforeningernes Udlaan af de Serier, hvoraf Banken kan købe. Det kunde jo ske f. Eks., at Jydsk Landkreditforening i et Par Terminer kunde have omtrent hele sit Udlaan af 5te Serie, hvoraf Banken ikke maa købe, og kun forsvindende lidt af 6te Serie, hvoraf Banken køber. — Skulde Bankens Køb af denne Forenings Obligationer desuagtet foretages efter Udlaanet af begge Serier, kunde det let stille sig saadan, saa hele Udlaanet af 6te Serie ikke en Gang naaede det Beløb, som Banken skulde købe, hvilket vilde medføre meget høje Kurser for 6te Series Obligationer. Jeg tror derfor, det er heldigst for Hypotekbanken at forstaa Loven saaledes, at Købet ikke skal sættes i Forhold til Kreditforeningernes samlede Udlaan, men kun til Udlaanet af de Serier, hvoraf Hypotekbanken i det hele kan købe. Men skulde man acceptere den af det meget ærede kongevalgte Medlem fremsatte Opfattelse, tror jeg, at det, naar det blev regnet rigtigt ud, vilde stille sig endnu værre med Hypotekbankens Indkøb i Forhold til Lovens § 10. Jeg ser f. Eks. af Bankens Beretning, at Østifternes Landkreditkasse i de to nærmest foregaaende Terminer, hvorom der her er Tale, af den Serie, hvoraf Banken kan købe, kun har udlaant 6,000 Kr. Naar Indkøbet skal ske i Forhold til dette Udlaan, kan man ikke forlange, at Hypotekbanken i sidste Regnskabsaar skal have købt noget af denne Forenings Obligationer, hvad den heller ikke har gjort; men ser man paa Østifternes Kreditkasses samlede Udlaan, saa er